

kəm arɔtarəm, kə kɔpelɔ kə pɛrɔelɔ mi kə toatɔ xalalaia, ɪnkɔt ar fi krezɔt ɕine-va kə este o miɕ-kare pɔblikɔ ɪn pɛarɔ.

Prefektorsɪ kare era ɕu omɔ bɔtrɪnɔ, pɛpɪnɔ e-nergikɔ, temɔndɔse sɔ nɔ fie akɔzat de oninizuea pɔblikɔ, ɔotɔrɪ depɔrtarea dɪn fonkɕisne alɔ Teranont, ka sɔ linimteaskɔ pɛ jidovɪ.

Kə altɔ okasizne iarɔmɪ el ɪl rekomandɔ mini-strɔlsɪ, mi Teranont fɔse institsɔit la o sɔnrefektorsɔ de plaiɔ, ɪn distriktɔl Peatra.

Teranont aɔziud aɕeasta, alergɔ ɪndatɔ la Bakɔɔ.

Avrɔm ɪnɔlɕɔmit kə a depɔrtat dɪn postɔ pɛ ɔn omɔ dɪn a kɔrsia kassɔ n'ar fi pɔtɔtɔt sɔ ia ɕinɕɪ ɪrmilicɪ pentrɔ sɔn de la sɔtenɪ. ɪi venia sɔ sarɔ ɪn ɕerɔ de bɔksɔrie. — ɕei-l'aluɪ jidovɪ asemenea fɔɕeasɔ paradɔ de aɕeasta. — Avrɔm dɪn ɪntɔmplare ɪntɔlni pɛ Andreɪ ɕel ɕe se ɪntɔrna de la tribunalsɔ.

El fɔkɔ lɔɪ Andreɪ lɔngɪ komnɪlimente mi 'l ɪntrebɔ de sɔnɔtatea sɔgii sale. Andreɪ fɔ konrɪns de mirare.

— Am sɔ fak o rɔgɕizne la dɔmneata! adɔogɔ Avrɔm.

— ɕe este, ia sɔne?...

— Voesk sɔ te ɪnsɔrɕinez pɛ dɔmneata ka sɔ 'mɪ skɔɪl treɪ sɔte de galbenɪ kare mi a lɔat tɔlxarɔl ɕela de la Fɔlticɔnɪ, mi sɔ 'l ɪmpɔrɕim apoɪ pɛ dɪn dɔɔɔ.

— Al dovezi? pɔɪ sɔ konstatezi fantɔl? ɪntrebɔ Andreɪ.

— Sɪnt oameni kare priimesk sɔ jɔre, nɔmaɪsɔ le nɔtesk kɔte ɕe-va...

Andreɪ se skɔzɔ kə pɛ are timpɔ.

îngrijeat de aceasta; atîta nămaî kă tot era el xotărit să lase ratemăl de la Trotsimî mi d'aveea nă i ar fi fost greș kiar de a snăla pătina d'akolo...

Terapont s'a strămutat la sursufektura de la Peatra. El se tot pînea de cele ce anăkase, a divolga abăzările mi toate nelegisirile ce se komit prin Moldova.

Tîrgul Peatra e un oraș frumos, situat la o poziție romantică, kă aerul kărat, ane nrea băne mi un lokă minănat de trai!... Bistriga ce kărgen'alătră, kăm am mai arătat, mi mănăie ce i deskriserăm, daș atîta interesă, kongină atîtea plăyeri înkăit îl poate ține-va nămi unel dintre orășele cele rarikare se găsesc în poalele Alnilor dăreî noastre. Mergînd între mănăie este Dornă: un lokă mănănosă, re nămit ka mi Țiaxlăș. Dorna pîne o parte de nămintel Moldovi mi o parte de Băkovina. Lokările, anele, mănăie mi pădările de brazî merită a fi deskrise în volăme întregi. Țea mai frămășă origine de koloniile Romei se năstră akolo... Femeile sînt de o frămășe de rănită, oameni demăteu, bine făkău, robăstă, aș înfăimărea snor eroi. Dar kăt de tristă e, Dămnezle! d'a vedea ține-va aveste nămintări klasiče mi oameni ațea frămăi, întokmai ka nănte brazî, kă se pradă de nănte barbari, veniți să se înăvădiaskă din pădările dăreî mi din sădoarea Romănlăi... Ka kăm ar fi un blestem toate bădările dăreî avestea să fie nămaî ne mănăie streinilor!.. Vre o kăpă-va Țărci spekălangi, kari aș venit mi s'aș ațezat în lokările avestea, (se îngelege în Țărci Dorna, partea Moldovii) esăloatează într'un kăiș barbară mi degradătoră ne biegi lokăitori sărayi, jefăgi, striviți de ghiarele

lorș. — Totuși ce produsce pământul și natura acolo este numai pentru dînșii!.. Ei și numai ei esportează toată lemnăria din mănșii Moldovi pentru Țerzia. (Acestea sînt plutele care treacă neînțetate pe dinaintea Petri m'a Baktslăi.) Kș mîna ne mistolș și pe iataganș kiar astș-zî ei face pe lokșitorș a tremșra mi kalkș în nișoare legi și astoritșii... Arbitri și nesșjiomî de banî, ka grekotei mi ka jîdanî, kș sșflet negrș și mîrșavș, a smilit pe sșteansî romșnș, înkșt a fșkșt șn sklavș din el... Femeile cele mai frșmoase devenirș prostitșatele lorș... Țe sșvîrșmeskș acesti pșgșnî acolo este o grozșvie de care tot omșl de inimș se înșioarș și se revoltș, tot Romșnșl romșente și se kștremșrș!..

Ei asemenea imșrșmșrș banî ne la lokșitori ka sș le lșkreze lemnăria de kș iarna mi sș o transpoarte pe plute vara; dar prin înksrktșra kamștșrîi, prin abșsș și tot felșl de amenîngare lokșitorîi sînt kș desșvîrșuire îngenskișnî și legășl de voinșda acestora...

Sștenii de mai mșlte ori aș reklamăț în kontra acestor șșrșnatori, dar astoritșea rșmășe tot-d'ășna sșrșdș la plîngerea lorș și ei sînt tot urada așelor barbari.

Terapont, ka fonkșionarș și ka omș de inimș, așșnd de așeasta, țrba mi kșșta șn nrilejș d'a nștea el sș pșe șn kamștș rșșlși așesta.

Înșine de mșlț apșșare lokșitorîi mșngilor reklamșrș kș toate mizloașele ce le avșrș...

Terapont fș nșmit de D. ministrș ka sș meargș sș șerșeteze, sș konstata șantele așelora, și sș proșeadș la darea lorș în jșdekatz.

Teraont, merse la faga lokslăi kă sn prokă-
roră; dar la venirea loră akolo Tărcii îi ameninğară
kă aime, ne vrând a arăta sâpnere.

Teraont raportă ačeastă dinnreznă kă prokă-
roră. — Șn ordină ministerială veni, ka sâprefektăra
să eșekteze pe ačestă ne-săbordinăgi.

Tărcii mi pentră a duăa oargă răsănsere kă ar-
mele în mîini.

Atănci Teraont, ajstat de sn mikă nămră de
gendarmi mi de plăiemă, se renezi ka sn nebănă a-
săpra ačestor rebeli, mi dăpă o lăută kătănenă, Tărcii
făgă legăgi kotă la kotă, kăm se ziče pe romă-
neute kobză; — otrăirea lăi era, în șrma șnăi ase-
menea, deliktă din parte-le, să i răsăaskă ači pe
lok de sokotelile țe mai aveă kă lokșitorii, mi tri-
miğindă-i săb sn konvoiă mi în feară pe togi mînt
la Iasi, akolo legea să eșekte drentatea, mi mîșeii,
tălxari ačestia, să fie dağı peste granită afară din
deargă.

Teraont lăkra ka sn Romăni mi kăm se kădea
să fakă sn bărbat de inimă.

Însă kă măltă dărere mi mîxnire fă silit a'i des-
lega mi a le da drămă, în șrma șnăi ordină minis-
terială, kare sosi îndată dăpă ačeea.

Teraont par' kă mi perdea mintea de ačeastă
mi xotăgi a'mi da dimisișnea din fonkșione... ne mai
pătănd servi săbt șn ast-fel de regimă, săbt șn ase-
menea găvernă!..

Ne onrim șn momentă kă Teraont ka să neîn-
tărnăm la amikăl nostră Andrei, pe kare îl lăsase-
răm la Baktă; de șnde, dăpă pășine zile, lăz drămă
șnre Odobemă; mergănd pe șoseăoa țeă frămoasă,

trekând prin Agișdă mi prin Domnemi mi anskând
sune dreapta, ne srb dealsrile cele akonerite kă vii,
ne la Panvîs, nînă se dăseră akasă...

Andreî mi Lina ajănserră la Odobemti kam la fi-
nele lăi Așgăstă, într'o zi ne dăpă amiază.

Îl prinse mare mirare, intrând în tîrgă, kă află
toată ponslagișnea reskălată, ka kăm ar fi într'o re-
voluțiune...

Kremtiniî alergă din toate pîrgile să protesteze
dinaintea prefektorăi de Păstna, kare venise *ad-hoc*,
kă ei nă prîimeskă fereaskă Dămnezeî! să se mai
taie karne de îndestălareă oramăi de kătre ji-
dovii...

Odobemti este un tîrgălegă anroane de Fokmanî,
între dealsrî de vii, răsmit pentru vînză cel bână
kare se face akolo; kă o ponslagie de kăte-va mi
săflete, Romăni, Greș, Armeni mi jidovi.

Dar ceea ce era kăriosă kă înșăni o parte de
Ovrei protestaș, în snire kă toată ponslagieă, în kontra
oblieisăi d'a se tăia karnea de îndestălareă tîrgăi
de kătre jidovi.

Jidovii ce protestaș, o făceaș pentru kă e prea
skămpă karnea loră. — Kremtiniî eraș indignaș...

Kontrakții jidovi de altă parte skoaserră kon-
traktă dat de vistierie cel avea la mîna loră mi ka-
re le da drentă așta... Iată anroane konrinderea
artikăisăi al 5-lea din așest kontraktă: „Niș o vită
din cele mari săș miș, să nă se taie, snre îndestă-
lareă tîrgăi, făr a trece prin kăgitsă xaxamăi.“
Ei strigaș în gura mare ținând în mîni săs zisă
kontraktă, kă ei aș nămărat galbeni măgi ka să ai-
bă așest drentă mi kă nă vor permite niș odată

kremtinilor sã taie osebit karne pentru seama lorș, și sã mănânce aceea ce rămîne de la dîinii, adică partea cea de dîndurătã de la vitã.

Aceasta este o dovadă ce fel guvernul trecește făcea sã se respecte drentatea și astronomia Românilor, cã eraș îndatorat, în doura lorș, sã mănânce ce le da jidovii...

Kremtini în șanimitatei, bătrîni, jîni, femeile ștr-pnitate de bigotismș și de devotisme în datine religioase, preonii, oameni kърșni și niuș și konii deklarăș cã ei nu priimeskș karnea cea țiată de jidovi, cã mai bine preferș cã totu a nșmai mănka karne, de kт a o lsa țiată de kșgitsl xaxamșlsi... Понзлаңия era foarte țarbsratș; kazal era cã totu greș, — Prefektorul de Пстна konsimgia din inimă la reklamarea Românilor și le zicea cã aș drentate; dar lșkrș kșriosș, cã în această imregistrare și jidovi aveaș drentate, în virtutea kontraktșlsi dat de vistieria de la Iasi. —

Cel care dinea kontraktul era Avrșm, imregisrș kș algi. — El avea drentatea, el era tare mi mare!..

Prefektorul se sili a notoli resklarea aceasta și de aci merse sã viziteze Vranția și sã asiste la pornirea șnei nșmърș de oameni armaņi ce Vrъnченii promiseserș a da derei, și kari eraș destinați de a merge sã пziaskș kastelul de la okпъ, kъnd toatș oastea reglată se resnia în lagърul de la Florestii.

Vranția se nșmeste avea parte a Karnașilor pe șnde anele Пстна, Milkovul și altele kърge. De la această parte, și șnde mai cã seamă Milkovul înche-

ne a întinde albiea sa, se încheie hotărîl ce desprî-
 nia, din nenorocire, mai'nainte, Țeara-Românească de
 Moldova. Săb poalele dar acestor mîngi, săd mai
 bine ne malsrile Pstnei, ce este aproape de Odo-
 bemti, se află mi pînz azi rîinele Țetșii Krăușna
 ce o avea Moldovăd espre Țeara-Românească. Țirîl
 dar al mîngilor Ței înalți kare se vîd, mergînd Ți-
 ne-va spre Fokmanî, — kă o mîreagă înfășurare, kare
 se întîndă prekăt nă î poate konrinde okizl, konġi-
 nînd în sîns lor mai bine de trei-zeci de sate, lo-
 kșite de aȚei renșmîġi fii ai mîngilor, este Vranġia,
 mi lokșitori ei se nămesk Vrănġeni!.. Țele mai ro-
 mantiȚe posigîșni repesintă aspektul dealșrilor mi al
 mîngilor. — Măgșrile sitșate pe d'asupra dealșrilor,
 stăncile rînoase kare se vîdă de departe dispătînd
 kă nșorii Țe învăleante virșrile mîngilor, sînt pline
 de o săblimă frămșșene. Nenșmărate nîraie, nenș-
 măraġi kodri de brazi akonere koastele loră mi
 kăte-va gîrle îndestă de măriȚele kărgă prin fșn-
 dă vîilor mi ne prăntări de nisînă. — Aeră este a-
 kolo foarte kărată mi anele dălvî kristaline mi roș-
 roase...

AȚeasta este Vranġia Țea renșmită în timpi tre-
 kșġi, pe kînd ȡeara iulă năștra neatșnarea, prin nă-
 terea armelor. Lokșitorii din Vranġia sînt bēni vî-
 nători, lăkrători de nămîntă mi năstori. — Legile lor
 eraă a le șnei renșblive, nrekșm mai renătară, ka
 ȡeaa de la Brlad. Dar se vede în anii din șrmă ko-
 rșmăġișnea nă î a năștăă okoli mi pe dinmi... In-
 fșenda boerășăi pronrietară, infșinga jidovășăi kă kă-
 măștricia, kă rakiă lăi blasfemată, a făkșt ne măġi
 să'mi vîndă dir pronrietăġile loră mi a deveni klă-

kami ne momie boereaskă... Kă toate ačestea Vrân-
chenii sînt reușimii de bravura lor, mi ei promiseră
a da găvernălsii trei sate de oameni voluntiri. — Li
s'a făcut însă kănoskăt kă nămai o sat sînt trebș-
inșiomii, iar cei-l'algi să rămie la kasele lor.

Kăț mirare konrinse pe D. prefektorș vărând
în voluntiri cei armađi kă sinege lăngi, nămai oameni
bătrîni mi zni diformii.

— Ačestia sînt Vrânchenii? întrebă el.

— Amș venit noi în lokșl făkșilor nostri, răs-
penseră oameni... Jăni, făkșii șmilșseseră kodri
fiind kă zni algi făceaș propagandă kă stăpînirea de
ačeeu îi kiamă kă s'î dăkă în fokș, kă greșădile
pe viitor, făkșend-se zuirea ăerilor, vor fi mi mai
marî, kă Romănișl va fi robș mi altele mălte...

Iatș kăm intrigile mi korșmăgișnea perde pe o
nagișne!.. kăm vorbele mi lăkrarea ăelor răș voitori
rășci pe ačestl Vrâncheni, alt-fel bravi mi kăragiomii;
kari în lokș de a alerga jănimea, bravi la kemarea
patrii, lăsară să vie nimte bieđi bătrîni slabii mi ne-
pășinșiomii!..

În kontra kăi dar avem a ne nlănge de ačeastă?
Čine a adăș lăkrările kă nonorșl să fie vikțima in-
trigilor mi a desmoralisagișnei? Negremit cei kare
a voit kă nonorșl să nă se lămineze, snre a'lesnloa-
ta... Cei marî, cei de la pătere, proprietari, stîlni
ăerej, kani biseričii eraș datorii de a lămina nonorșl
nentră binile mi fericișrea nagișnei, kă nemărginitele
mizloače kare le are ăeara...

Zise Andrei-Fratele ačeastă anomalie de lă-
krări imăregișrăl lokșlșl nămterii sale: — O belă

mi glorioasă Moldova! O! belz mi glorioasă Românie! Șn sâsniș de dârere katz a emi din pentzi fie kârșia omș vâzând soartea ta!.. Cel ce trece pe marginea rîșrilor, prin sînel mîșșilor, al kîmpniilor, al tîrșșrilor mi al satelor tale katz a plînge, privind starea în kare te lîșș înrîșșirea streinî!.. Kîț de ș-militz e starea la kare te redzșe inimiçi tîi, pe lîngz starea de mîșșire din trekîțz; kș atît mai tristș kș însșmi fi tîi sînt din nșmîșșî inemiçilor tîi!..

În fine nșoi însșrîșșei aflarz la Odobeszti pe pîrintele lorș, șn rîșșamș boerș de neamș, ce mîșșea la kasa sa, în marginea viilor, okșpat fiind de mîșșka kîmpnișîi, de kîłtsra viilor, de grîdinîșrie, de vite mi de toate kîște trebșesk omșîșî, snre a'l face independentș.

Momî-diakonș (așa se nșmi de poporș pîrintele lșî Andrei, fiind kș era omș biserikosș ce se înkina mîłt) deskise bragele vâzând pe komi sîi, sîltz de bșkîrie kș toatz bîșșrineșșea mi nș mîșșea kșm sș î priimeaskz mai bine.

— Bine așî venit, dragi mei! bine așî venit la kasa pîrinteaskz! Dșmnêzeș sș vș dîșșiaskz anîndelșngadî mi sș trîșșî bine; sș aveșî bine kșvîntareș sa, mi eș din partemî asemenî vș bine kșvîntezș!..

Fratele-Andrei mi Lina îmbrîșșimarz pe respektabîłș lor pîrinte, kare era bîșșrinș kș kanșî albș, vestmîntat romîșnemte, kș o frînte mîșșeadz mi kș oki vii mîlin de inteliginz, nșmindz-l kș mîłtș pîșșândere mi simșșîçîșșne pîrintele lorș.

Lina afă în pîrinte bînză în pîrintele izbîţilă ei sodă...

Bătrînul mîlt timpă nu voi a l'îsa de lîngă dînsul, fiind că el era singură, că de vre o cîmpî-spre-zecă ani răposase mama lui Andrei.

Că o viaţă răstikă, în plăcerile vieţii de la dea-ră, lîngă vitimoare, sîb ramărilor kopavilor, departe de griji mi de sîpărări, în sînel nevinovăţiei m'al adevăratăsi amoră de patrie mi de religione, Lina mi Andrei găstară momente de ferivire, momente a-tît de dorite de tinerece mi de izbire!

— Askeltaşi, fii mei, eş încă am fost ka voi, să dea Dămnezeş să trăieşti mi voi anii ce i am trăit eş, ka să vedegă mi pe fii vostri prekam vă vîză eş!.. Am vîzăt mi am petrekăt mîlte, am slăjit dă-rîi în mîlte rîndări; am fost katană ka să apăr neamul nostră mi altele!.. Aşa dar, fii mei, ka să avegi desăvirmită bine kăvîntarea mea, kăstă să mergegă amăndoî, fii mei, la acea monastire unde este mormîntat Stefan Vodă Domnă Moldovi cel Mare, la S. Monastire la Pătna; să mergegă să ingenskiagă la mormîntă lui, să sîrstadă neatra sîb kare zăce oasele mi dărina lui, să vă îngegă că sîntel miră de la acea monastire mi de la Sîntel Ion de la Săciava, să mergegă să vedegă tot nămîntel Băkovini, frămoaşa mi izbila dea-ră kare fă răntă din dea-ra Moldovi; unde trăieşte năringă mi strămomă nostri, să şmblagă sîpătomă p'akolo mi să vă întărnagă iară sîpătomă, voiă răga pe Dămnezeş! Acel Domnă, fîl meş mi fiika mea, fă mîntăitorul Romănilor; el zidi mîlte monastiri mi nămai şmbra lui sîntă, nămele săă mi a-

dăcherea aminte de kâte faute a s'vîrmit, măi dîne a-
ceastă deară de la kare aflară xarș mi milă atîgî
strîbîni kare trîeskă au!... Blestem este, fii mei, pîre
kanl avelgia kare nă va kînóamte acestă 'ade-
văr!.. Daka nă erăș avel Domni, Domnșl Stefan, Dom-
nșl Bogdan, Domnș Petrș mi algiî, noi de mîlt nă-
măi aveam deară!.. mi togî acesti strîbîni kare se
xtrîneskă aivi, kată s' bîne-kăvînteze memoria
lorș, împresuț kă kremlîni, kă togî Romîni!.. kăvî
ține mie ce neamșrî barbare kotroneaș pîmîn-
tă de reî noastre!...

„Аша dar, fii mei, de la Dămnezeș am kă ce
trîbi mi veđî avea mi voi, nentș kă deara noastră
este mare, întînsă mi blagoslovîț de Dămnezeș!...
Mergerea voastră însă la S. monastîre Pîțna, kare
este zidîț de Stefan Vodă, mi zîde se a'ț el
mormîntatș, se va sokoti nentș voi mi nentș fie
ce Romînș Lokșl cel Sîntș de înkîinare!

„Veđî rîmînea de o kam dată lîngă mine s' mă
băkar de voi, s' mă împîrtășeskă de ferîqirea vo-
astră vîzîndș-vă kă trîgî bîne, kă çinste mi kă dre-
ptate, mi în çealaltă vară veđî merge s' vî înkîinagî
mi nentș mine la avel lokșrî sînte!.. s' vî înkîi-
nagî mi s' vî rîgagî de îndrentarea relelor în deară!..

Într'acestea bătrînșl întîdea mîinile sale ka s' bîne-
kăvînteze ne fii s'vî ce se afla îngenăkiagî zîșl
de o parte mi altă de alta. Lîna era nrea mîlgîmită
mi Andrei asemen!...

Togî vecîniî mi kănoskăgiî bătrînșlăî venîț s'vî
îa parte la băkăriea sa... Kopîi dangăș în bățătra
kărgîi dîpînd în mîinile lor s'vîlîvî verzi, grijile

mi sâpîrîrile se denîrtaserî de tot, în acel timpî, de lokîngîa Moî-dîakonsîrîi...

Nî trekîse şî anî kînd Andreî mi Lîna nle-kaserî ka sî îndenîneaskî voînga pîrintelîi lorî. Bîtrînsî Romînsî, dînpî ce petrekî anroane toatî ia-rîna kî fîsî sîşî mi kî nora sa, desîpîrîgîndî-se, vîrsa lakrîme, mi strîngîndî-i n'amîndoî la pentîsî sîşî, nî încîeta d'aî bîne kîvînta.

Mî fînd kî Terapont skrisese amîvîlor sîi kî de Skîmbareî-la-Fadî, 6 Aîgîstî, se va afla la monastîrea Slatîna, kare e tokmaî la granîga Bîkovîneî, eî voîrî ka sî vadî ne amîkî lor mi sî asîste de zîoa xramîsîi la ayea monastîre.

Trekînd eî ne la Iasî mi şînde rîmîseserî vre o desî-zeyî de zîle, Lîna întîlnîa îî toate zîlele ne mama eî kare asemenî nî încîeta d'a vîrsa lakrîme mi a o strînge ne brayeîe sale de kîte orî o vedea, pentîrî kî dînaintea natîreî mi amorsîi maternî toate religîsînele aî o sîngîrî moralî mi o sîngîrî pîntî!.. Pî tatî-sîşî nî 'î vîzîse, fînd kî el lînsîa de la Iasî.

Kîlîtorînd ne frîmosîl timpî al verîi de la Iasî. prîî Tîrgî-Frîmosî, prîî Kotnarî, lokîl çel renîmit kî rîsîne romane mi kî vîi 'mî îarî prîî Fîltîçenî, nî se nîstîrî onrî d'a nî vedea Baîa, şînde se esîloata îî timpîsî de de-mîlt ferî mi argîntî, kî nenîmîrate rîsîne astî-zî, kî bîserîçî dîîîîîî Işî Stefan Vodî mi maî de 'nainte, kî kase mi palate vekî, a kîrora şîmî abîa se maî poate kînoamîte îî mîzlokîl kîmîîîîî de arîtîrî; mi monastîrea Rîmka, kare e nîeste dealî alîtîrî, pîrekîm mi skîtsî Rîsboenî de la vale de Tîrgî-Neamîsîi...

Sosiră la Slatina, la acea monastire kare pen-
tră posigișnea ei, pentru konstrușigșnea sa cea tare,
— sîtsată între doi mănui akonérigî kă pădărî enor-
me de brazi, mi kă o anșoară kare kerge p'alțărî
este snikă: fîndată de Alesandră Lănsșineană. — A-
vără mălgămirea să se afle în mizloklă suei năne-
roase sovietășii ce venise pentru zioa ačestei sîrbătôrî.

Monastirea Slatina, ka mi Rîșka, este o kinovie
kă snă nămăș de kălgărî.

Așa dar de Skimbarea-la-Fagă, kare e zioa pa-
trona Săntăslă lokamă, amișî nostri se găsiră în mi-
zloklă snă nănoră adănat de prin sate mi din tîrgărî,
din satele de prin mănui mi kiar din Bokșvina, de
la Valea Sakă mi de prin vîile de la Gera Xă-
morăslă.

Slatina este linită de xotarăl dintre Moldova kă
Bșkovina, mi lokșitori desure o parte mi desure alta,
uei măi mălgî fîind konsăugenî, kămetri, kăskri, kăm-
nașî saș verî, n'aș de kăt a pămî sn măngăleuș,
nrekșm era cel dintre Moldova kă Țeara Romăneaskă,
pentru ka familiile să 'mî dea îmbrășigare mi a
veni să denșe înkinășigșnea loră la săntele lokamărlă,
șnde sânt înmormîntașî nărinășî mi străbăniș loră...

Andreî, Lina mi Terapont asistăre la solemnela
șeremonie kăt dîng săntăslă ofișis de preoșî nămeromî
mi în mizloklă loră aflăndăse S.S. arxereșl Kalinik.
Fă o măreagă șerbare kare alîngea nîră la lakrimî
inimile ȋonorăslă ce askălta în gēnșke săntele vorbe
a le evanghelii mi imnșrile de lasă Domăslă...
Biserika era de tot nlină, tînda asemenî. kărtea mi
nîră n'afară pe noenî, saș nîră în marginea pădșrilor
se afla nămeromî fakîrșlorî...

Bătrîni, jşni, femei, konii investimîntaşi kş vest-
minte albe, mi fiuele kş flori la kanş; bătrîni kş
kanetele albite de ani mi veî tineri kş niunte kşşt-
tşri vii, kş nlete lşngi mi kş îmbrăkşmintea toatş
de lîntş, kş niunte plştrii negre saş kş kşvîslî de
oale giînds-le în mşntş, asistaş totî şimigî mi kş
kinşrile lorş vesele, lşminate de oare kare şueranş
ş de kşredinga... — Aşşel klonotelor, kşntşrile mi
bine-kşvîntşrile şe le aşşaltaş înlşntşrlşştntşlşl lo-
kaşş, rostite de ministri lşl Dşmnezeş, şmpleaş ini-
mile lor de lşmintş mi de konsolagie...

Depe şovinirea Sentei liturghii, rânduind toate zioa şmile bisericei deskise pentru închinători, ne încheaș d'a intra mi a eșii rânduiri, rânduiri, adăkând fie kare prinossel șă la șentel altarș; așeasta fș renetatș, tot kș așeleam șolemnitșș, mi a doșa zi, pomendșse nșmele fșndatorilor mi donatorilor kș mșltș devotișne mi kș adinkș respektș. — A doșa zi fș parastășel pentru ktitori...

La timpul prânzului se osîrîdî mare fî pîrgîtitî
pentru togi vizitatorii mi pentru pîrîngî, — Anagnostii,
kîparii mi kîntîregii konkîrîş de a face masnikî
strîlsîitî, dînt kîm e obiceiul...

Grâne de gerani se afla adănați în kărtea monastirei, kare de kare mîrîndăse mai mult de vele ve vedează. Ōnii strînuți în tînda din afară a bisericei priveaș ferivirile Paradisslei promise velor ve sîvîrmeskă fante bune în viața lorș, mi mîncule lădălei nentru cei ve sîvîrmeskă fante rele,...

— Fişle, te şitş, zîcea şn bştrîniş şnşî bşiegeliş,
arşţşnd kş degiţşl la Inferniş, akolo e fokşl Gheenii,
Valea plşugerii şni skrişşnirea dişşşilor! — Vezî kşşm

se kînseskă mi kăm ardă pîkîtomii în iadș!.. Akolo bogatșl nemilostivș se sfîmie de tîrbarea setei, boerii, împîrăgii mi domnitori cei rîi se pîdenseskă nentrî nelegisirile lorș, lakomșl de argintș, femeea pîkîtoastș, cel ce se bîkîrș de nedrentîgirea altșia, cel ce înșealș, cel ce jîrș strîmbș, cel ce șvide, cel ce vatșmș pe aproapele sîș, togi ardș în fokșl veynikș al Gheenii, șnde i arșnkș Diavoli mi îi kînsente kș fîrș mi kș frigîrș arse.. begiea, fisle, desfîrnarea, lenevirea, nisma, mîndriea, lîkomiea mi altele mîlte se pîdenseskă, șite, akolo!.. Acel omș kare nș se teme de Dșmnezeș, acel kare vinde gîara fîrș kșgetș mi fîrș simșire!.., acel kare se dș de partea rîilor, a vrîjmașilor, jșdekîtorșl ce ia mitș mi nș jșdekș drentș, kîlșgîrșl kare nș șrmeazș dșntș kăm îi skrie kanonșl mi kș șn kșvîntș nș este pîkat ne lșme kare sș nș se pîdenseaskș în viașa aveasta mi 'n chealaltș... Șite, fisle, ce groazș mi ce kștremșrș!.. ce kînș ne togi aveia! kăm ard mi se mșnșesk ei!..

Omșl kare vorbea așestea mi esulika fîlșl sîș Infernșl deskris de sșblimșl Dante, zșgrîvit pe pîregii din afarș aî biserișei, nentrî morala fie kîrșia, era șn pîstorș de la oi kare venise kă togi cheilalgî, de zioa xramșlșl, la Șînta monastire Slatina.

Bîiatșl pîrșea kș lșare aminte mi kș șn felș de înșorare toate așestē. — Niute femeî asemeni kare era strînșe în grînpș se apîroniars de cel kare vorbea mi pîrșeasș mi dînșele kș groazș kînșirea pîkîtomilor, ne kînd altele arștaș kș degital la Paradis, șnde se veseliaș mi se ferieasș cei Drenși!..

Aci eraș arștate cele doșș pînkte marî, cele doșș kșmpene esîreme destinate nentrî eternitate de a

kamneni fantă omșlăi. — Dăruirea mi moartea nentru viagiomi, viaga mi fericiirea nentru yei ye praktiktă virtutea... în fine Infernsl mi Paradissl! ,

Teranont, Andrei mi Lina eraș nelinsigă de pretindeni, se împertășeăș de lămina mi morala bisericiei, se împertășeăș de bskăria saș de înfiorarea celor ye se afla dinaintea lokamșlăi dămnezeeskă, ka dinaintea șnxi tribunăș sântă... Anoi merseră de cheretară cele din pregisrsl monastirei nrekșm grădini mi altele; admiraș frămșeneea natșrei în tot loksl. Vederea mșșșilor ye se lășșșeskă în fața așestăi lokamș sșșșită, kș nădășrile, kș ferășrtae mi kș ana kare kșr ge n'akolo lăsată ka o ninză de argintă la vale, — o sșmă de lăkrări ne'nsemnate, o mășșime de kășșșe kș poame de la Rădămeni mi kare staș dinaintea norgiloră, nrekșm mi mășșimea oamenilor ye per-kășșgeăș ka șn torentă în sșșă mi în josă valea, toate distra mintea loră.

— Șnde se dăkă așestăi oameni mi aștră mășșime de fete? întrebă Lina ne Andrei.

— Șă mergem la Drăveni kă este iarmarokă de zioa xramșlăi bisericii, zise Teranont amișilor sși.

Ei se gătiră de a merge la Drăveni, înkăștrăș se dirigea mășșimea cea de oameni.

Teranont fă oprit în poarta monastirei de șn jșne bine îmbrăkat mi kare, îndată ye il văză, îi făkă o mășșime de komnlimente.

Teranont, kă cea mai mare mirare, kșușkă în fisionomia așestăia ne protegeatșl sșă kănd se aflase amăloiată la sșnrefektăra din distrikts Baktăslăi — o-vreiamșl kare venise de cherșse reazemsl sșă mi dășș datorie nă i 'l a fost refszat... — Ilaim se bote-

zase la monastirea Rîșka, fiindcă-i namșu s'u prestă de la Fîltiveni, cel ce i păsese numele Iankă, adică Ion, mi fiind că el n'avea încă barbă mi măsștădî, îl sursămise s'ni algi Ionidă Spîns.

— Ce mai faci? căm mai trăești Ioane? îl întrebă Teranont că afabilitate.

— Învăță la seminarul de la monastirea Neamțului; am grăsit kreștinii oameni de omienie kare mă ajută...

— Să trăești! să trăești, ziseră de odată vre o doi trei oameni kari se afla acolo, împreună că Teranont kare îl strinse de mână.

De aci pleacă că totuși la Drăveni, ce e în deprtare de o jămătate oră.

Între mirul a doi mănăși, în fața unei stăruți de o peatră vîntă k' o înălțime kolosală, pe o poiană în marginea rîșleșului, se află s'u hanș la drămă mi că kăte-va kășșe de piganii loksitorii. — Acolo e Drăveni.

Dinaintea hanșului vre o două trei maghernițe de skindări săș kortări de o pînă veke groasă, kăte-va kășșe că nește săș că noame, vre o doi trei jidovi vînzînd așă, așe mi nășină pînă, forma s'u felă de iarmarokă. O xoră mare ka să zicem așă, se afla grămădită pe așe poiană în hățătăr, dinaintea kărcișmei. Că toate așeștea, dăpă țele ce se netrețea acolo, dăpă țele ce ăraș văzște, nă sēmăna a s'u lokă șnde dăpă mi se veseleskă oamenii, dar se nărea a fi s'u lokă de nerzare, lokă s'ni dăpă dievoleskă, săș înșșmă lădă!...

Într'o kolbărie ce ăi îneca sășfletul, grăpe de oameni, fîkăi, bərbagi matări, femeii mi fete ăraș în-

brăzuiamăi kŕte doi mi kŕte trei, kŕ niște stikle în mînile lorș, șnele nline, altele nșmai jșmŕtate kŕ rakiș, din kare mereș bea, fiind aprinșii la fagŕ mi avînd niște kŕștŕtŕri fioroase, kŕ okii țŕbŕrađii mi rŕgind ka niște fearŕ; ei se aflaș strinșii în brade mi șŕltaș în lokș, fŕrŕ taktș mi fŕrŕ nișii o mlŕdiere. Între đŕnșii doi mșsikauđii, șnșl bŕtînd într'o tobŕ mi altșl șșfînd într'o trîmbiđŕ trebșea șŕ nșe în mimkare ȳetele ȳele perdșle de begie... Departe de aȳele dangŕri romŕnșii, departe de đșlȳeada fize-rșlșl, saș a ȳimpoisłlșl ȳe se așde nrin sate kînd se adîntŕ fetele mi fŕkŕii mi dangŕ dinaintea pŕringilor, a rădelor mi a kŕnoskŕșșilor, aȳi era ȳe-va mai mșlt de kŕt barbarș; aȳei kari dangŕaș nșmai kŕnomtea nimikș ne lșme, nș îȳelegea mi nșmai simđia ni-mikș, fiind kŕ togđi eraș înverșnauđi de bŕștŕra ȳea blasfematș!.. Șnșl dintre șŕtenș se țŕvŕleaș pe pri-sna kŕȳișmei în ȳea mai mare degradare, alđii se ȳineaș kŕ o mŕnŕ de inimŕ mi kŕ ȳeelaltŕ đŕȳea tremŕrînd stikla kŕ rakiș la gŕrŕ, din kare bŕnd se skŕștŕra kŕ groașŕ. — Șnșl gema fŕkînd șnșme la gŕrŕ mi da okii peste kanș ka kŕm era îndrŕȳitș. — O biatŕ femeie, o mamŕ kŕ nŕșnkŕ în bradele ei, se legŕna șŕ kadŕ mi kŕnilșl ei leminase nŕngînd mi đirînd. — Într'o parte o fiikŕ se alla lîngitŕ pe nŕ-mîntș ka moartŕ de mșlta bŕștŕrŕ, kŕ florile de la kanș-i vestejite mi mototolite, mi șn omș kŕ șn kîpș aprins, kŕ okii înȳnșiađii, kare nș se kredea șŕ fie fost șn frate saș o rșdenie, se lșnla șŕ o țŕraskŕ din mizlokșl mșlȳimei... De lŕșŕri, la șn kŕnștŕiiș al mșl-ȳimei, șnșl omș, de mșlta begie, se aprinsese rakișl în pentș-i, se țŕvŕlia p'în đŕrîntŕ mi se șvîrkolea ka

șa mearne, sâfînd greș mi rîknind ka șa srsă; iar o femeie kare era soađa lăi, îi kîska gîra mi îi storcia șrmî de kalș ne gită, nentrî ka sî stingî flakîra rakisîlî. — Fiind el kî faga învinegîrî, kî okîi stinî dîmî în fîndîl kausîlî, nîgin îi mai trebîea ka sî 'mî dea sîfîetîl... Oamenî de diferite kondiğîniî prîvia toate așete kî indiferingî, iar jidovîl orîndarî, kî alğî doî trei de ajstorî, intra mi emîa kî okalele uline sî vadî șnde e lînsî de rakîș mi kare omî n'are de bîrîșî. — Șn sîteanî în begîea lăi șarînd sî î mai adîkî șa çinzekî, jidovîl îi nînea îndatî okaoa în mîrî kî çinğî-zevî de dramîrî înrînsa. — Omîl nerdsîșî, mortî beatî, nîmai mîtea nîçî șa çerea, nîçî șa îi da mi nîçî șa bea, destîl kî dîrî șa bea dintr'însa strîga: — jîpnîe! nağî tînikaoa înkolo!.. Jidovîl alerga de 'î lîa okaoa din mîrî, mi dîrî șa îi reneța de vre o dozî trei orî kî sî pîe mînte kît a bîrî, apoî kema kîte șa altî sîteanî zîkîndî-sî sî fie martîrî kî 'î-a mai adîs o oka de rakîș, kare a bîrî o mi 'î dî okaoa seakî îndîrîșî... Mî mîlte mîlte asemenea lîkrîrî îngrozîtoare netrekîndîșe akolo, în așel lokî de nerzare mi de skrîmînîrea dîngîlor, fîkî ne Andreî a 'mî înrîneka frîntea mi ne Lîna d'amî întoarîe faga sî nîmai vazî așete snektaksîe... Dar jîpnî orîndarîl, vîzînd kî venîse doî skrîîtorî de la sînrîfekîtra al kîrîia taktî este anroane la satîl Mîlin, stînd la o narte îmureșî kî vre o doî gendarmî mi prîvind, nî sîtî d'î 'mî faye datorîea a emî kî o stîklî în mîrî, kî dozî naxare ne o farfîrie mi kî kîte va bîkîrîdele de pîine, mi adresîndîșe kître eî, îî îmbîe, tîrîndî-le îa naxare, sî bea. Skrîîtorî așes-

tia lăsar fie kare kâte şnel, din acele paşare, mi ş-
rând să fie de bine mi kăştigă să dea Dămnazeş!..
dăser paşarele la gâr, mi dăptă ce băşar lăsar mi
kâte o băkădikă de pîne de ne taleră; — apoi o-
rândarş dete osebit de băş mi gendarmilor.

Teranont vărând spektakşis cel înfiorătorş mi
pe acei amloianş aşa de miserabili kă se skoboarş
mîrş la ayea de a fi mi ei pârtaşî din băştra kă
kare se singvidea napîşnea; mi inkă aşzind pe jidovş
şnşind avestora kă el kăşţ să desfakă în cele trei
patrş zile cel napîn pînş la o sşţş şinşî-zeş de ve-
dre rakiş. rţmase înmţrmşrit, însă se îngrozi mi
mai tare mi par'kă îi veni neşşnie kând vărş în ji-
dovş orândarş pe Avrşm kămţtarş de la Trotşmî.

— Ți am făkşt kşnoskşt, jşnşne, zise Teranont,
ka şn omş ce komptimind pe bieşî lokşitorî mi ne
mai mtiind kă ce kinş să î skane din ayea stare,
onri pe jidovş, Ți am făkşt kşnoskşt să te lamî de
meseria asta, saş daka nş vreî, gştemte-te de a fi dat
peste granîş!..

Avrşm kă aerşl săş ironikş mi fşrş să arate vre
o tşrbşrare, rşşnşnase lşî Teranont:

— Daka nş voiş fi eş, va veni şn altşl kare va
vinde aişî rakiş în lokşl meş! aşa dar eş nş sînt
vinovat şî însşmî dşmnea-voastrş!.. Făceşî odatş o
lege; fişî dşmnea-voastrş mai lealî mi kă mai mşltş
inimş, îşbîşî-vş mai bine napîşnea mi patria, mi noi
jidovi vom nleka kanş!..

Teranont n'avş ce să mai rşşnşndş ştiind kă
jidovî sînt mai mşlt nişte instrşmente nrin kare cei
marî esnloateazş pe noporş, — adikş sînt şni dintre
Romşnî mi mai rşî de kşt kiar jidovi!..

El răsase înlemnită aproape fără viață văzând atîta degradare la care e căzută poplulă kînd nu este konds de buni povățuitori mi de legi năzite kă striktege. — Poporul desmoralizat, patria smilită mi îngenskiat, a fost o kalamitate pentru Românii, de kînd nerds gheara ne Prințipi ei chei mari mi buni, sferind toate nenorocirile în kărsă de doi seksli sabb Fanariou, sabb ciokoî mi în chele din armă sabb jidovi!..

Kă de trist pentru un om de inimă văzînd de o parte biserika, viața mi lămina, mi de cea-l-altă parte alături kărcismăriea cea mai grozavă, desmoralizarea mi nerzarea nașionii!.. Atîta indiferență din partea celor ce trecea p'akolo, se omriaș un minț, priveaș mi treceaș înainte, era o dovadă mai mult kă nu se găsia mțkar un om kare să se gîndească de a se pune margini aceslei răi... ba înkă ne vine a crede kă totu konsnir în kontra vieții poplulăi române mi kă bătăștile snirtoase la care ne nesimțite îl denrinse ama de mult, bătășra rakișli, a rakișli amestekat kă vitriol, fă cea mai de ner-mă dispoziție lăta din partea inimiilor Român-lăi, de a-l perde, de a-l degenera kă totu!.. Azi cea mai mare parte din poplulă sferă mi e atakat la pent, mi generația viitoare nu va fi de kă nime fi slabi mi nenștinomi. — Cel năgin daka vom nștea să isbțim a pune rășli un xotar; daka vom nștea skăna konilă din famă; daka vom nștea skăna generația viitoare!..

Într'aveștea soarele skăntatase d'asupra stănci che pștea kă era d'asupra. Apșșă era frămosă mi snlen-

dită lăzând o lăcare d'o lămină romietikă pe vîrfel mîngîilor mi d'asupra stîncii chelii skarnoase.

Alături kă stîncă se întindea o poenîță ako-perită de o pămînt verde. Nimte oi pămîteaș akolo. De la acea poiană, kă mi de ne stîncă, se zăriaș domele bisericii Slatina, kopaciî, livezi mi koamele mîngîilor. La lămina razelor apîsînde se afla un păs-torș îngenskiat, kă fîl sîș alături; — bîiegelel kăria de dimineadă tată-săș îi esnikase dinaintea șmei bi-sericii pedensele ce amteantă pe tiranî, pe trîdători mi pe desmoralisasi!..

Ei se rîgaș amîndoi. — Bîtrînel kă un okiș nlin de adorajie, kă mîinile impresnate mi kă faga kătre cherș nă sîtă d'a se rîga în fîndel inimei sale să skane năgîsnea mi patria de nenorociri; să o skane de la peire!.. — La lămina ta, Doamne! la lămina ta, adîogă el, să înkălzimă inimile noastre mi să întărim sîfletele noastre!..

Ar fi zis chine-va nîrivînd aceste tablouri kă de o parte vedea Paradisul, nentă chei inochingî mi de cea-l-altă parte Infernul mi damnaș lă!..

Se 'ntărnară amici nostri kă inimile sdrobite nî-nă la monastire, unde fără osnităliă.

Kiar a doșă zi Fratele-Andrei mi Lina se aflaș pe drîmă kăltorînd; intrînd ei în Băkovina pe la pînkăl Nemerceni, se dirigeară spre Suciava.

XI.

Suciava.

Salătmăș frîmoasa deară kare fîse despărgită de Moldova, prekăm ar despărgi chine-va un lăstarș de

tslnina șnșî arbore! — Bskovina, kare în timpiî mai nainte de 1775, kând se lăz de Aștria, nrin șn tratat kș Tșrșia, fșrș ka ayeasta șz aibș drentșl de a o înstreina, a fost o parte a gerei noastre, ka mi Basarabia. . . Grigorie Ghika, Domnșl gerii, a protestat pșindșmî kanșl șzș la nerzare, de ayeastș nedreutate fșkștș Romșnilor. . . Ea e abundantș de avșșii, kș kșmniî fertile, kș pșdșrî enorme, kș rîșrî țe o orneazș de toate pșrșile, kș mșngî falnișî mi kș mine de tot felșl isvornșd din sînșl lorș.

Ea se xotșraute desne nordș kș Galigia mi kș o parte de rîșl Nistrș, desne vestș kș Ŗngaria mi kș Transilvania, desne estș o parte kș Rșșia m'o parte kș Moldova, mi desne șdș kș Moldova.

Mșngî eî kare îi koprinde o mare parte desne vestș, sînt mșngiî Karnagi, în al kșrora sînș se gșseskș pșdșrî klasișe de brazi mi de fagi, de la kare ea ișmî priimi nșmele Bskovina. . . așnoene roșrate de girle mi akoperite de o pșmșne aleaș, înfșșimșnd prețștindenî nrivirî nitoresșî kș drșmșrî mi kș șosele ne dînmî; mșngi așî sînt renșmigî de frșmșsege satelor, a bșilor, a stabilimentelor, mi mai ales de monastirile pomșșase mi sakre țe sînt ne poalele lorș, țe arștș mșșrșrea fantelor a ȝelor niomî eroi desne kare menșionarșmș, . . ȝeî mai însemnagi mșngi aî Bșkovinei sînt Rarșl, Dșșmalșl, Kaldș mi Ŗșmiorș; ȝele mai înalte nitoresșî vîrfșrî sînt: ȝerșera, Lșșina, Kamena mi Lșșinska. Rîșrile nrinșipale kare o roșreazș sînt Nistrș kare isvorente din mșngî Galigii mi kșrge nrin o parte a eî, Prștșl kare isvorente tot din Karnagi Galigii, a le kșrșia înșndșrî sînt kam șșpșrștoare ȝe la șnele lșkșrî, Siretșl ȝe isvorente

din mănăști Bskovini de lângă Șimot, mi mai sînt mi alte rîsri prekșm Черноморъ, Moldova, Bistriga mi Dorna, afară de o mîșigime de rîslele mi de pîraie în toate pîrgile.

Țeara întregă este amternă kș drămări bine konstruite mi kș mosele. Orașele, onidări mi nînz mi komșenele sîtemi sînt prea bine reglate. — Pîdări, parkări, grădini mi mîlte altele se află bine întreginște de gvernă saș de proprietari. În Bskovina se află kște-va mine de unde se esploatează prekșm feră la Iakobenî, la Posiorita mi la Fîndăl Moldovi se skoate aramă, de la Dorna mi din anele Bistrigiei se skoate asră, argint mi plumbă la Kîrlibaba, la Kayika sare mi kîrbani. — La Vaukășii ne Черноморъ se află o fabrikă de xîrtie, la Krasna o stiklărie, la tîrgul Seretă se fabrikă mobile de kasă mi la Rădășii kîrșe bune... Monastirile dotate de niomi Rômăni kș dominări se gîin în arendă de gvernă, kare a fîkșt ne dînsele ferme modele de kîltura kailor mi a vitelor kornate, mi de tot felul de semănări; mi prin o bună administrăgie, prin ikonomie, lipsind kș desăvîrmire abăză-l mi mînkătoriile, fon șl klerikală al acestor monastiri nămăz mai bine de nouă milioane, din a le kîrșia procentu se sîbvenționează skoli, mi institute, prekșm mi se salariază preoții.

Orașele sînt imortante pentru komerțiș. — Linii de drămări mari leagă komșikăgiea kș cele dintîi orașe a le Galigii, a le Transelvaniî mi a le Moldovi kș Orientă. Țea mai mare parte de vite pentru Germania, kșmărate din Moldova mi din Țeara Rômănească, ne aici se face transportă loră. Măr-

fșrile asemeni de la Linska n'aiți se adșk nentrș tir-gșrile din Moldova.

Kșmniile, mșngiș mi marginile sale sânt pline de monșmente mi de șrme istorice.. Lșnte kșșncene a le Moldovenilor kș nontlii nșvșlitori fș kassă nrin-șinalș de șnșldarea așestor monșmente...

Nș sântem noi dar șel intii kare am kșștat a kșnta renșmitșl nșmșntș kare odatș fș lokșit de Davi mi nișl nș sântem noi șel intii șe venim a salșta ge-ara apșratș kș atita bravșrș de Dragomș, Alesandru șel Bșn mi Stefan șel Mare, fșndatoriș institșgișnilor nașionale, apșrștori patrii mi kremștinismșsi!.. șei șe șnavșđirș Đeara kș atitea monastiri fșndate de đin-mi!.. nș sântem noi șel intii kare ne șkovșiem ge-nșkışl la mormintele sakre, nrekșm sânt șele de la Șșșeava, de la Rșđșđđi, de la Voloveđș mi de la Pștna!.. mormintele eroilor Moldoviș, șe reklamș de la tot adevșratșl Romșnș mi de la toi patriotșl ade-vșratș bine kșvintșri mi lașde, șmpreșnș kș tșmșierea șe va merge mșnș la fericitele lor lokame! dar ka șn fiș al patrii, respektșnd șenșma pșringiilor șși mi invokșnd la șmbrele strșmomiilor fericirea patrii, nș nșșșrșm șn momentș a ne onri fșrș a kontșmula kș amorș toate așeste monșmente în kare nrivim șr-mele Romșnilor șelebri m'a nș șere în memoria lor ș insșflegirea mi deștentarea șrmășilor Romșnilor akșsal!.. Ama dar, în fađa așestei đeri deșnșđgite de mama ei Moldova, în fađa monșmentelor mi a po-nșlagii ei, ne onrim astș-zl nașii, kontamnișm totșl șe ne isbește vederile mi intrebșm șe s'a fșkșt fa-ma fantelor șșvșrșmite de strșbșni nostri?... Nșmăș monșmentele ne rșșșșnde; ele nar'kș ne vorbeskș la

a lorǎ infăđimeare, fiind mǎrege mi nǎmeroase!.. A-
ma dar la ele ne adresăm; limba lor o vom askǎlta! —

Să însoțim pe Fratele Andrei la Suciava ¹⁾, kare
e de la Nemerceni doșt stagiî în șesș.

Suciava, vecea kanitală a Moldovi, astă-zî re-
dășt într'en mikș tîngslegș din Băkovina, se grăsește
sităat pe șuinarea șnăi dealș, aproape de apa țe
poartă avelașî năme mi kare face înkăt-va granicș
între Moldova mi Băkovina. Despre estă ni nordș se
lasă pe lîngă dînsa o vale întinsă semănată iei mi
kolea kă kăte-va sate. Peste rișl Suciava, pe partea
Moldovi, se vede între niște dealșri satșl Bărdăjeni,
iar pe nămintșl Băkovini, șure estă-nordș, Monasti-
rea Dragomirna: șn mǎregș edificîș de stilș bizantin mi
gotikș, ziditș la 1611, de Metropolitș Moldovi Ata-
nase Krimka; iar șure partea de la Nord este satșl
Skei, lokșl nașteri lăi Petre Rareș, Domnșl Moldovi.

Pînă a nă strămăta Ștefan țe Mare remedînga
d'aiiei, Suciava nămăra la vre o patră-zeuî de bise-
riei, mi avea mai bine de o mie mease șate kase.

Astă-zî e, kăș arătarșm, nămai șn tîngslegș kă
șn nămărș de kase, kă kăte-va biseriei frămoase, kă
șn gimnaziș nașionalș, în kare katș a se nreda utii-
nge în limba romănă, kă vecea katedrală, Metropoliea
șeriî, kă kăte-va biseriei vekî mi kă o mălgime de
răini, prekșm sînt țe de la Baia. — Suciava dar
posede mălte monșmente demne de a fi vizitate. —
Mai kă seamă țeitatea de apărare, kare s'a ilăstrat
prin o mălgime de faute în trekștș, stă înkă mi as-
tă-zî, alășeria kă orașel; ațeea țe, de mi în rșine,

¹⁾ Suciava derivînd de la Sucidava, se vede kă a fost
în vekime șn orașș dăvikș.

ne mai puțin este orgolioasă mi falnikă de a șune generațiunilor fitoare bravura mi resbelele Românilor reșartate în kontra înemișilor pereii lorș... Ea este sităată ne krestitsl unei rîne, tokmai în fața metropolii, de unde ea odată domina tot orașul. — Are forma unei esagonă, kă mării de neatră de o grosime kă cea de la Cetatea Neamșul, kă un mănăș profendă kare s'a akoperit de sșrșnșteri; iar șure fața orașulșei rîna șnindă-se într'una kă mărșl ei, formează o înălțime kolosală, din fșndșl vșii pînz în virșș-i. Între alte desșrșngitșri înșșntșrș ei, se kșnoaste bine standă paraklisslș. șăș kanelă, unde, șure altarș, se vede în fresko zșgrșviea Mașiei Domnșlș kă Prșnkșl în brage mi alșđ Șșngi. În fșndșl vșii, șăș mai bine la nișoarele ei, kșrge rîșl kare în timni șai vekl era mai profendă, mi d'akolo, ne șune tradișșnea, kă se întindea niste nodșri de nei de bivolș, prin kare fortereșă komșnika, nește șaea rîpș, kă biserika Mîrșșui, o biserikă nrea veke, nrekșm e Șșntș Dșmitș de la Kraiova, mi kare ștă tokmai în drențș-i, ne partea orașulșei.

Edișșișl metropoliei, iarșmi un monșmentă veklș, atrage mirarea vizitatorilor, mi kare nentș soliditatea konstrăkșșniș, nentș arșitektșra șa o are, nentș frșmșșșnea artel este șnikă în felșl ei. La metropoliea din Șșșiava se gșșșșș lșkrșri kare șînt neșșnelese de maistri mi de arșitektșșii din zilele noastre. . . Așeasta e o dovadă kă Romșui ne șaei timni erăș înaintășii în arta de konstrăkșșniș. — Edișșișl așesta poate okșna mșlt mintea arșitektșșilor de astăzi, kari mai nș înșșlegă sekretșl șa nșșșșă meșterii mi arșitektșșii de

atenui... ¹⁾ Acestă Sântă Iokană, Sânta Metropolie este fondată de Bogdan Vodă fiș lui Ștefan cel Mare; ȣn monumentă venerabilă ȣn kare se află denșse relikșele S. Ioan de la Săcheava, Patronul pereii, vizitată de togi streini kăltori mi de pămîntenii; — este sîtsată ȣnre partea de la sădă a orașului. Biserika e de stilă bisantină, mureaș, ingenioș mi foarte ȣnkăpătoare, kare e mai tot-d'ăna pliuș de ȣnkăltori veniți de prin toate pîrgile Băkovinei m'a le ȣmperiei ȣntregă. Ȣntrinsa se lădă nămele Domnului mi se face sântul ofiș ȣn limba romăne. Kă desne stilă, desne zăgrăvie, de frămșeșea katapitesmei m'a ikoanelor, de soliditatea kăpolii mi de simetria formeii ei, kă a lăda zelul așelor Romăni kari aș dat konkărsă loră kăonstrăind-o.

Are o ȣntindere ȣn destul de șnăgioaș; largă mi

¹⁾ Este ȣn ȣe neȣngelesă la Metropolia Săciavei, ȣe fel se așăna nărgile ȣn timni vekii, kă se vede bine kă n'ăvșese nărgii kare ȣș se ȣnkidă, năkșm e așă-zii. Tot ȣe se vede e ȣn meangă skobit ȣn bolta de neatră a marei ȣini, lăș kă de o nălmă mi jșmătate, kă adăvime de doș nălme ȣnre partea dreaptă mi kă ȣș stăjenă ȣnre partea stăngă. — Kănel ȣnșă kăm se ȣnkidea este ȣn sekretă ȣn zilele noastre.

La așeășă katedrală veke a țerii noastre, ȣe se șăbvenționează de găvernul nostru kă 500 galbenii ne așă, am găsi bine nătră onoarea Romănilor șă se fakă oare kare repărașii năkșm ȣnelimul biscrii; șă se așăoge kăț-va la ȣnlgimea klononiei de la noartă mi șă se rekonstrăiaskă kăliile din năgărsul kărgiei.

Pe frontisnișul de la noartă se află ȣnșă kănel de Zimbă năkșm fășeș mi e ȣnkă la biserika Domneaskă de la Kărtă de Argemii Akșila Ȣerii...

închepătoare, este potrivită cu înălțimea ce posedă. Măltăș gâstă, mălț frământat, odoare scumpe de argintăș lăcrate cu flori aștră se vede pretutindeni înkătrăș se zice vine-va. Într-o latăre sură dreapta, în interiorul ei, se află un pavilion cu ont stălni skelntați cu fel de fel de flori mi d'asrigi, cu dranerii de mătăsărie mi ornate cu țășkări de firă, în care se găsesc denșse relikșele S. Ioan, într'un sikriș îmbrăcat cu argintăș mi cu stoffe scumpe. În fața pavilionelăi este atârnat pe pănă și kadru cu portretul Metropolităului Dosotei, avel metropolită Românăș ișdat în istorie despre simțimentele sale mi onerile sale ekleziastice. Ikoanele împărtășiti cu oare care argintări la koroane mi la mănăși sînt zăgrăvite de un pără bizantină. Zăgrăveala pănărilor în frescă mi aproape stearsă de mătămăia anilor, se asemănă întokmai ca acea de la mănăstirea Kozia de peste Oltă, ca acea dela Kărtea de Argemă, să și cu a unei biserică, Adormirea, de la Baia.

Pănării din afară aș fost nește tot akoneriți cu zăgrăvie, reimpresintănd cele mai alese scene din viețile Săngilor, dar din nefericire nămai sură partea de la sădă se mai găsește o mare parte konservată în starea primitivă. Această nikțără, klasikă în felul ei, se aseamănă ama de mătă cu cea de pe pănării din afară ai biserică, Adormirea, de la Baia, ca kăm ar fi lăkrată d'o ațeeamă mănă de maistră. Pădoșeala ei ne din lăntă e d'o neatră vîntă pătă. — Sură stînga se găsește un mikă anvonă amezat pe doi nilastri de neatră skelntați, mi în mizloksl ei se află atârănd doi polikandri de alamă: unul mare sură altară mi altă mikă sură șupă.

Inskrinușnea din frontisnișis e uea srmăloare:

„Prin voinga Tatălăi mi snorirea Fislăi mi sșviruirea Sfântăslă Dsxă aș voit bine kredingossł mi isbitorsł în Xristos Io. Bogdan Voevod kș mila lăi Dsmnezeș Domnș nșmîntslăi Moldovi a zidi biserika Metropolii Sșciavii șnde este xramsl marelăi Mșcenik mi nșrtătorsł de birșingș George mi aș înșenst a zidi în ansl 7022 (1514.) dar naș ajșns de a sșvirui, iar fisl sșș Io. Stefan V. V. din mila lăi Dsmnezeș Domnș nșmîntslăi Moldovii de sșb feres-tre în sșșă aș zidit mi aș sșviruit-o la anslă 7030, în lșna lăi Noemvrie 6 întrș al weaselea an al domnii sale, mi s'a sfingit de mșna Prea o sfingii sale Metropolităslăi Kir Te-
oktist.“

Inskrinușnea de sșb nortretsl Metropolitslăi Dosotei:

„Dosotei Mitropolitl Moldovii. Acesta aș dșs mōam-tele Sf. Mare Mșcenik Ioan Novii la Jolkva la ansl 1686 șnde aș stătat nîntș la ansl 1783. Sf. Ioan din șetatea Tra-neșenta nșskst mi aș nștimit mșnșl în șetatea Alba în Ba-sarabia, la ansl 1332. S'aș adșs la Moldova în oramsl Sș-șciava de la șetatea Albș, la ansl 1402.“

Sșngenia altarslăi, kredinga înkinștorilor, mira-kolii ūe adesea orî s'a vșzșt de la așest Sșntș, Patrōsl Țerii, faye ka o nōnșlșnie nșmeroasș, fșrtșosebire de kșllș, sș șmple largile sale tinde mi mizlokł eł, ūeł ūe vin a implora ajștorș în nevoile mi sșnș-șșrile ūe le ūearkș. ¹⁾ Aci ne Evreș îl vedem alșș-rea kș sxismatikș mi kș kreutinsł Ortodoksș rșgșn-dș-se de opotrivș, ingenskind din' nainteș altarslăi

¹⁾ De zioș S. Ioan 24 Ișnie se faye șn fel de tîrgș. — Atșnșl Sșciava întreagș mi Metropolieș nșmăi are lokș de vi-zitatori...

mi adorând în avelamî Domnezeș... Preotul neîn-
cetât se roagă mi răgăvîșnile lui, din 'naintea kanș-
lui Sîntelor Relikșe, demteantă speranța mi mîngî-
erea unei mame kare imploră înșănătómirea fișlăi ce
de mîlt timpș zaye, șnsî frate pentră fratele lui sș-
ferind, șnsî sogș pentră sogia lui, șnsî fiș pentră pș-
ringi lui mi unei feçoare ce asemenî se prosterne mi
în rșga ei ferbinte, invoakș klemenda cereaskș de a
avea șn sogș bșnș mșrităndș-se... Tođi avi se roa-
gș pentră sșpșrșrile mi linsile ce simțș mi tođi am-
teantă, adorănd ne Sșntș, klemenda mi ajștorșl sșș...

Andrei mi Lira intrăndș înșșntș Sșntșlș-Lokawș, fiind dșminikș dșnș Sskimbarea-la-Fayș, fș-
serș pștrșnșl de șn simșimentș profșnd de devonșșne.

Sșnta litșrghie se ofșciea kș atita solemnitate în-
kșt tođi rșmșseserș șimiđi. Bine kșvintărea prestș-
lșl kș tșmșierea la kare tot 'omșl nleakș kanșl, kș
kandelele mi lșmini nensmșrate anrinșe, kș imșș-
rile de lășdș de mai mșlte voye kșntate, înșemna o
serbare mșreagș, de kare se imșșrtșșia o mare
parte din lokșitori Sșșeavi.

Osebit de așeasta șnș venisșrș într'adins kșșl
în așea zi solemneltș era sș se fakș strigare pentră
a doșa oarș de maritagışl fișei șnsî negșșitorș o-
nestș, kare rșposase de doș anș mi a lșsat doș ko-
miș orfanș, șn bșiat ce mergea ne doșș-zeyi mi ont
de anș, iar fiika ne noșș-sure-zeyē.

Jșnele se kema Leon, servise în armata așștria-
kș mi a emșt kș gradșl de kșșnităn pentră meritele
sale; sora sa se nșmea Glikeria, mi dșșne asistinga
enitronilor, ea fș datoare a promite rșdeniilor sale
kș priimēște a da mșna șnsî negșitor kare o cherșse.

Leon linsia la Țernăuți kare e kanitala Bsko-
vini, iar Glikeria, pentră kă medea în kasa snăi bș-
nă al ei, omă în etate trekătă de 85 ani, la Sșvidva,
se afla în ayea zi la biserika Sântel George, vekea
Metronolie a Moldovii; unde înkăt timpă a ȡinst snt-
tel offiăș ea mereă a stat îngeșkiată dinaintea pa-
villionășel sntă, răgândăse în inima ei.

Glikeria era dotată kă o frămoasă talie, avea
snă kină dăle mi sn aeră atrăgătoră. Oki ei avea
fermekel snel frămășegă romane. De mi părăl ka-
nășel iă era negră, dar fana i era albă ke neaoa. — În-
vestimintată de moda zilei, nă nășin koketă nre kăt se
vedea kă era pioasă, se deosibea oare kăm prin lă-
kșel toalatei de mălte jșne fiăi kari asista, în ayea
dimineagă, la religioasa ăeremonie. Glikeria priimise
oare kare edșkăgie, vorbea bine limba germană, sla-
vonă mi înlegea nășin limba italiană. Ea avea o
hănimoară dotă mi poate kă mășăi dintre jșni de o
bănă kondigie s'ar fi krezăt fericiăi de a priimi mă-
na ei. În asemenea împregiărăi rekomandășile se
fak prin alăi, fără ka niăi o parte saș alta să fie si-
găre dăka sniritile velor ăe se însogesk se notriveskă.
Kă toate ăeștea Glikeria era promișă, toată lămea
mătea: amiăile ei o salătase de fericiire pentră vii-
torăi ei, nămai dăpă obiăeăș se ăerea să se strige la
biserikă de maritagiel ei mi în nășine zile în șrmă
era să se deădă zioa mășăi.

În ăeăștă dășminikă făkândăse strigărea a doă,
de zioa Sântei Făoare era să se strige m'a treia oa-
ră. Dar akăm dinsa se afla profăndată în răgăășne
în kinăi șmătoră:

— Sănte Ioane! Mare Măăenik George mi togă

Sângii uringii! rog îndurarea voastră, lăminagi-mă
mi 'mă fiți în ajutor! Maike Prea kërata mi Isse
Xristoase! daka adest omă țe voemte a zni soartea
mea kă a lăi e zni omă virtosă, kă zni sșflet mi zni
karakteră bënë anoi vă rog ajstaumă kă sș se sș-
virmeaskă ayeastă legătura; iar daka ns. de va fi
zni omă kormnă mi răă, anoi atencă fakte-se mi-
nsne prin năterea Voastră, kă eă sș fiă skăpată de
dănsă!...

Glikeria profera în kşgetel ei ayeastş rşgşvışne
la kare era profşndatş mi şn mşroiş de lakrimejnş-
da rşmeni ei obrazi.

Sânta ceremonie fu terminată, mi ne kând adunarea era aproape de a emi se auzi nămele ei strigându-se din preună kă al penitelsi ei.

Măști nă făceaș atita bîgare de seamă la a-
ceasta, fiind-că ne mire nă'l kșnomtea, iar kșt nen-
tră Glikeria ar fi rșpșns toți kș onoarea mi kș str-
rile lorș.

Andrei așzind numele avelsă, rămase kam ne
gîndrî; ar fi voit nrea mîlt sî intie vine era el.

Preţul este bine kvintare de emire. Grâne, grâne oameni uii femei investimintagi de srbstoare, familii numeroase, emiaş în rândş uii în sma templaşl şe salstaş, dşur kşm eraş datinile bştrine.

Eui mi Andrei împregună cu Lina care năma
pănuia strălucia de frumusețe.

În tinda bisericei, el aşzire ne şn bërbat ye da
bragişl tîderei şive kare, inket timuş a dînst şentşl
ofişîş, ne s'a fost mişkat de lîngş. sikrişl Şentşelorş
relikşe: — Vîno skşmna meş Glikerie! Mîlt te ai
rşgat aşz-zî!...

— M'am răgat din toată inima, Grigore, m'am răgat azi!... răsunase înătra lui promisiu.

— Grigore!... zise în sine Andrei, înkerkată pentru un moment într-o seară rekeme bine memoria, Al' infams! el e acela care a fărkat pe Maria să fie nerdtă? al' infams!... renetă el de câte-va ori mi fisio-nomia lui făr aia de întănekată că Lina a năstă să-l onserve.

— Ce ai? întrebă dînsa.

— Nimik, nimik! răsunase el sugi sale.

E de nevoie să dăm câte-va deslămîri lektorului despre cele petrekată că Grigore într-o aci, de kînd a fost trekat în Băkovina; de la skăparea lui din mîna jidovilor de la Fălticeni.

Sînt kău-va aghenii care în nume de Ortodoksie face trebile streinilor ce vatămă câte odată interesele naționalității române. Avestia rekănoskă un kău de la care priimesc ordine mi instrăkăsi.

De acest fel de aghenii, să nă ne fie că săp-rare, se găsesc măli mi în Moldoromânia; ei vorbesk măli de năsterea pentru care fak pronagandă mi alte, ori ajung a fi obrasniți.

Grigore emi de la un lokă... unde o mare parte sînt năringi rami, nă rămase mi el de tot streină de aia pronagandă mi nă făr aia de prostă să nă mie că pentru aghenii ce i nămirămă sînt destinate oare care sune de bani care se varsă.

Dacă nă năa înțelegeți dămneavoastră ka ce interes va fi avînd aia năstere d'a lăkra că aghenii săi năstăinden unde e deargă româneaskă mi unde se află Romăni, e tot interesă care îl avăre năsterele kînd desăpăni Băkovina de Moldova: mi de Basarabia,

mi la 1853 când se lăsa Principatele amănetă de la Țaricia, că năme că să ajste Ortodoksia....

Aghengii sînt de diferite grade mi ūni kiar se bătă de noșigăni înalte...

Străbăni noștri kănd lăsară atîtea venitări monastirilor pēntră lăsa lăi Dămnezeș mi pēntră fațeri de bine, nă se gîndiră niț de kăm kă aște însemnate venitări vor trece neste graniț mi Romăni vor fi nrada aghengilor săs deskrimă....

Grigore prekăm mtingi era bătă de găr mi îi plăcea prea măt paralele; el bătă u la toate șmile, se strînse la pēntră dinaintea țățlor avelora de la kare sokotea kă va trage profită; — pēnea mai de măt ori șreka șnde eraș strînmi trei Romăni să askăte țe vorbesk ei.... Romăni în Băkovina sînt oameni de inimă; grație fondălei klerikală țe le a asigurat Stefan Vodă mi algi, se află mătă bărbagi kare se lăminară prin șkolile țe le aș în Țernășgi, în Șchiava mi 'n mai măt sate; mi mai kă seamă de la 1848, ei deveniră ței mai înfokagi patrioți Romăni... Aghengii dar mi snioni nērdără măt dinaintea lor, mi Grigore kare fă îndată șșononat kă ar fi snionă între dînmi, nămai fătă treabă mare; dar el șrmă kăt se nătă meseriea lingșmitorilor ne dinaintea țelor marī, țelor de la pătēre...

Într'o zi Prea Șșngitai H... zise șuși profesor de limba romăniș din gimnaziș de la Șchiava, kare țerea neapărat să se formeze o bibliotekă de skrieri romănești pēntră ștădiș jșnilor învătăței: — „Țe vrei kă mătă romăneaska ta?... ori vrei să șnargi pătregii kă dinsa?....

Tot așă zicea mi în Bășremi într'o zi șn dok-

tor bîtrînş kare mai de multe ori a fost la pîtere, kînd se alla eforş la skoale: — Țe trebze pretslî în România sî fie învîdat? destl este sî mîie a ȳi-ti mi a skrie... m'adîogî kî nîmai şniî ponslî ka al Greyii i se kade sî aibî preşîî învîdîdî. ...

În Bîkovina din kontra lîmina nî lîpseşte pen-trî teologî mi pentrî toatî tînerimea, dar kîrsî în lim-ba romînz este ȳe-va mîrginitîrîin skolî... din aȳeastî konsideraȳîne mi altele Prea Şîngîtsl Eniskonş îî skîpnase aȳele vorbe profesorîslî romînz de la Sî-ȳiava...

Şî boerş însî romînz îî observî indatî Prea Şîngîtslî, pentrî kare aȳesta remase fîrî a mai zî-ȳe o vorbî: — Prea Şîngîte! emîi ales de Romîniî ka sî sîşîîî edificîîl naȳionalitîȳîî mi din fondîrile ferîȳîȳîlor nostri strîmomiî neamslî nostrî sî se kîl-tive în limba Romînz... Adî'îî amînte Prea Şîngîte kî fondîrile klerikale sînt lîsate de Romîniî!....

Atîrîî Prea Şîngîtslî Eniskonş zîse kî ȳe va faȳe kî profesori gîrmanî kari okînz katedrele? mi kînd profesori romîniî nî avem, naȳîşnea este înapîî?

— Nî, Prea Şîngîte, gîspîuse kî înimî boerşlî, avem destlî tînerî romîniî kare aş absolvî mîîînge mi aş denîs doktoratslî kî sîkȳesî; avem mîîîlî jîîî Romîniî la Vîena....

Prea Şîngîtslî lîsî kanşlî în josî mi tîkî....

Sî ne întîrînm îar la Grîgore pentrî kare ne fî vorba, el se amesteka mai mîlt n'între nîmte Greyî mi Rîmî de kare era îukonjîrat Eniskonşlî, pentrî kî Romîniî nîl prea pîtea sîferî...

Dar ka sî vî faȳeȳî o îdee de lîpîta ȳe e între

acești antagoniști kș românișmël. înkinșigi vș kș la Iasi se aflș un arxereș nșmit: Șș-mi-kș-Pan. Intrând la dñsșl în vara trektș doi jșnî kșlștori, șnș profesor mi un elevș la teologie, mi kare doriaș sș'l viziteze, azzindș kș este din Bșkovina; el fșrș a le da pasș ka jșnî învșpșgi sș zikt vre o vorbș:

— Țe fel de portș e așesta kș kare voi sîntegî îmbrșkșgi?... întrebș el ne profesor mi ne ștșdent Țe eraș vestmîntșgi kș șșmanș romșneskș de postavș negrș mi kș nantalonî de lîņș albș.

— E kostșmș naționalș Prea Șșngite, rșsnșserș D. Lștineskș mi D. Lșnî în mirșgi de așeastș întrebare a șayerdotșlș.

— Afarș dar sș emigî de la mine!... strigș el begilor jșnî kari nș mtiea kș Țe s'a fșkșt kșlnabili dinaintea sa.

Kșt ne nare însș bine mi e frșmosș de a vedea într'o Țearș diferinș ponșlî kș trșeskș în armonie mi se izbeskș, asemenea dorim ka ponșlș slavș din Bșkovina sș fraternise kș ponșlș Romșnș mi kanîi bisericeî. kș toatș Ortodoksiea de kare sînt însșfșgi, sș nș anese ne Romșnî Ți de o potrivș Țel pșgînș kș kșltșra kare konkșrș de a se faye limbilorș strșine mi streinilor, sș se kșltive mi limba Romșnș mi sș fie mi Romșnîi șșșșinșgi...

Grigore dar nenștând nîņș însfirmit sș isbșteaskș sș joaye rolș mare ne lîņgș aghenș kari îî nșmirșm, nentș kș Romșnîi s'aș demtentatș mi Țerș azi drentșrile lorș, anoi el se xotșrî sș se însoare, șingșra ȡintș fiindș-i de adșna kș ori Țe pșegș mi kș ori Țe mizloaye kșt de mșlgi banî. —

Așa dar el aflșnd de la șnș nîņș la altșl kș Gli-

keria posedea ce-va fonduri de la părinții ei, fărcaș ce fărcaș de'l cherș mărna mi era în ajunul căsătoriei sale kă dînsa.

Dăminikă dar la zece Așgăstă kăm ziserăm făr strigarea loră nentru a doza oară la metropolia din Săciava, kând se afla fapă mi Andrei.

Văzînd ne Andrei în biserică, ne kare el îl kă-noskăse la Iași, se temă ka nă kăm-va să zikă vre o vorbă, să nă transpire kă el a mai fost însărat mi kă nă era desăpărut bisericește de soția lăi dîntil. Kăt dînsăse dar lăterghiea mi pănă se să-virmi formalitatea strigării nentru Glikeria mi nentru el, s'a fost tras într'un zngăiș al bisericei, de unde nă skăna ne Andrei kă o kăstăstăgă a okălăi fiksă la ori ce mișkare a lăi.

Dăpă ce emi dir biserică dănd brăgăsiș neșitei sale, abia o dăse nînz akasă la dînsa, mi îi sîșse kă are să meargă nînz la Černășdă nentru nînte trebi relative la mărătagăsiș lor.

Glikeria se zăte lăngă la dînsă kă ațea kăstăstăgă dăle a femeii mi' lăntrebă: — „măte zile vei rămănea akolo? kând o să vii îndăgăti?..

Grigore kare avea dăstăle rătînă kăm să se poarte kătre seksă, se năse ingeșki dănăntea ei ka să o zămeaskă prin fel de fel de vorbe prămităndăi kă înainte de 15 a le lănei va fi înăpoiă, mi repătăndăi de vre o dăză trei ori: Glikeria meă frămăoasă meă Glikeria!... îi săzăte mărna kând ea se lăntă a' lă ridika de dănăntea ei de jășă.

— Dar nă, o să fi astă-ză la zăbavă? ilă întrebă ea kă ză kăiș veselă.

— Nă, rășpănsă el kăm întănekat la kăiș, dar

te rog nici tu să nu te duci, să nu mergi nikșiri d'akasă, nici măcar până la Zamnka.

— Dar de Sânta Maria negremit să vii că vom merge că momș la Pstna la monastire, că ama îi e obișeisl. O să vii negremit?... îl întreabă dînsa.

Grigore înțărkat nemtiind ce să otrăskă:

— Sokotesk că voi fi până atșnă... Dar dîne bine minte să nu mergi la zăbavă kare o dî domni ofigeri mi fonkșionari Nemșii!... Adio! zise el mi nlekă lășnd ne. Glikeria kam ne gîndșri.

Nu știm dăka nlekarea să la Țernășdăi că atîta grabă nu era de ațeeă să skaue de oki lăi Andrei din Șchiava; mi oprind ne fidanșata sa să nu meargă la zăbavă, nu era tot pentră că nu din întșmplare să se fakă ce-va vorbă despre dînsă. — El avea obișeiș d'a șmba ka ne șăb pămîntă, să nu'l nrea vadă lămea.

În ațeeă zi era în Șchiava doșă netrețeri mai preferabile. Șna șăb zidșrile Țetșdii ne frămossă meșă prăntosă din marginea rîșlăi Șchiava mi ȃelaltă la monastirea Zamnka.

Pe meșă rîșlăi nregătiseră fonkșionari așștriaci șn kortă mare okolit că brază adșmă de lingă monastirea Dragomirna, că mai mălte lăvigi mi kananelă înlășntră, că kovoare amternșre ne d'asșnă prăntșlăi, că lămni mi polikandre; nregătiseră asemeni mi șn bșfetă, de mi nrea modestă, dăr în kare să se gășiaskă în destă de mînkare mi de bșst pentră în vitagi.

— Ațeeastă nregătire se făkșe mai că șeamă tde zioa nașteri șăverănșlăi loră, mi pentră că kôrșl se aflăș nregătit, voiră să rețete înă odăte a-

cea netrecher, kare dşnz idiotismşl nonşlşlşl se nşmemte *Zobars*.. Şşrbştoarea ayeasta se înşenea de ne la crele mease, kşnd se notoleşte kşldşra zilei, mi şinea pînş dşnz mezşl nonşii. Nikolae lşştarsşl, vestitşl viorarş ęe şmblş imbrşkat kş antirşş, înşins kş taklitş neste mizlokş mi kş şn fesş romş în kremitş kanşlş şşb meankş, avea şş însşflegeaskş se-rata nrin artistşile a kordşri a le vioarei sale m'a le întregei sale bande de lşştari şşiganş. Nikolae a fost admirat de mşşşii virtomş pentş genşl şşş mşzikalş.

De ayea în ayea zi nş era kasş în kare femeile ęele frşmioase mi damşvelile ęele modiste mi graşdioase şş nş se okşne kşlkşnd la fşste saş a mi pşne zşlşfi în panilote nregştinds-se de toaletş, nentş kş simşimentalele arii din *Trovatore* mi *Rigoletto* avea ka şş le distreze mi nemşritorşl valsş de *Strass* era şş le fakş a şşşra ka o pasşre ne bragele jşnilor kavaleri.

Çeelaltş netrecher era la *Zamka*, o monastire la kanşşl de la Nordş al oraşşlşl inkongişratş de şş meangş militarş imnregşrsş-ş kare se nretinde kş ar fi lşkrat din timşşl kşnd Ioan Sobieski fşkk o inkşrsişne în Moldova, mi fş nevoit şş se fortifşe în *Zamka*, ka şş se poatş anşra în kontra *Tştarilor* ęe veniaş desre Bşgeakş ka şş 'ş loveaskş.

Zamka în timşi vekş a fost o biserikş greko-rşşşriteanş, dovadş este kş în ştanda paraklišşlşl din tşrnş de la poartş, se kşnoamte mi astş-zş şşmele şşşş altarş mi zşgrşviea în freskş a Maişri Dşmşşlşl mi kş inskşrişşie romşneaskş; astş-zş e nre-fşkşş în temşş Nestorianş al Armenilorş. La zęęe şşşşşş Armenii şşn şş felş de şşrbştoare. Ei vin

în maldime numeroase la Zamka. — Zamka este situată pe krestetel și e dealș mi e inkongigratș de rîne spre partea rîslei Suciava. Săb poalele ei sînt o sarmă de grădini mi satel Skei kade tokmai în fațș kș dînsa; peste apa Suciava se vede prekm mai renetarș dealșrile Moldovii mi monastirea Dragomirna, kare este la oare karc distanțș lîngș Suciava.

Fratele Andrei mi Lina merserș sș vadș Zamka.

Pe la orele mease începînd a se potoli marea kldșrș, pe dealșrî adiînd o șmoarș sșflare de vîntș, nș se mai pștea ține-va sșțera de plșcherea țe da mirosșl pomilor din grădini mi de privirea paesagelor țe se înfșdimeăș din 'naintea okilor: mesșrile, dealșrile, monastiri mi satele depșrtate din fața Suciavei.

Sșrnrînderea fș nemșrginitș pentrș Andrei mi pentrș Lina kșnd pe șnș din kolnișile dealșrlei vșzș pe șn jșne țe sta kș obrazșl între nșmni, meșșnd pe nșmîntș; era Terapont de kare kș pșșine zile mai 'nainte se desșșșșise de la Slatina.

Terapont medea în așest kinș mi era kșșfandat în kșgetșrî; el avea șn aerș tristș.

Ei se îmbrșșimearș kș așeeamî afekșșne mi țerkarș așeeamî ferivire gșșîndș-se, ka mi kșnd se vșzșrș la Bșrlad, în grădina pșblikș.

— Țe fșțeaî țș akolo singșrș? întrebș Andrei pe Terapont kșnd Lina se skoborîse pșșin mai la vale ka sș adșne garoafele mi țimbrș selbatekș din earș.

— Îmi vine sș mș îmșșnikș, ișbite frate! rșșpșnșse Terapont kș șn aerș de o profșndș nemșl-țșmîre.

Lșî Andrei îi veni a krede kș amikșl sșș se

kam smintise mi voi sã l ia kã binișorș. Dar în-
gelese îndatã kã aci era vre o kestigne de amorș.

— Ce este frate? Sune ce s'a întâmplat?..
Sune întâi de unde vii?..

— De la monastirea Dragomirna, rãspunse Te-
ranont.

— De la monastirea Dragomirna?.. întrebã kã
mirare Andrei, dar ce ai kãstat akolo?..

— Pentru ka sã te fak sã îngelegi, rãspunse
Teranont, kastã sã pî spîș de la închepș.

— Te asklt, aduogã kolegîș sãș de gimnaziș.

— Lokșl namteri mele e Vaslîș. Pãringi mei mã
avșrã nãmaî ne mine mi mã isbeaș ka soarele. A
treia kastã în veyîntate kã noi. trãia șn Grekș kare
dșpã ce fãkșse sneksle mi pîșșe momîi în arendã,
avșnd nenorocirea sã neardã mai în șrmã, se trã-
sese kã familia sa în Vaslîș, șnde trãia kãm pștea
de azi pîș mîine. El avșsese o fatã kã kare am
fost konilșrit imreșnã mi se kema Aretia. Ei bine
înkrã de kãnd era siika avestșia de zeye anî arșta
kã într'o zi era sã fie șna din cele mai rarî frșmș-
ședî; avea albedea krîșlși mi oki azșrii, avea șn
șuiritș estraordinarș mi nãmaî era o a doza ka dînsa
în tot oramșl. Daka anîi konilșrii pîș întșișl lokș în
memoria mi 'n șșvenirile noastre, eș nș pștșiș șita
niçî odatã ne așeea kã kare petrekșiș anî nrșnçii, o!
Dșmnezeșle! anîi nostri de bșkșrie mi de ferîçire!..

Eș mergeam ne al doi-șnre-zeye-lea anș mi ea
abia îmulinise zeye kãnd ne desștrîgîșm șnș de al-
tșl. Pe mine tatã meș mã trimise, dșpã çererea
șukîșlși meș, sã învșç la Sibîș. Pãringi Aretii se
atrșmștarș dșpã pșçin timpș de la Vaslî la Șșçiava,

zndea fnyca komerciiŝ. La Sibiiŝ, tŝ mtiŝ kŝ eram ŝm-
preŝntŝ, mergeam ne al meante-lea anŝ mi mŝ mai
trebŝea ŝn anŝ ka sŝ ŝŝvŝrmeŝk kolegiŝl. Trista
nŝvelŝ de moartea tatŝ-meŝ mŝ fŝkŝ sŝ plek indatŝ
pentŝ a mŝ iŝternŝ a kaŝŝ. Prekŝt plŝnŝeiŝ ne
tatŝ-meŝ kŝ mŝriŝe, tot ama de amarŝ ŝimŝiiŝ mi lina
Aretii. Nŝ era omŝ, nŝ era kŝlŝtorŝ ŝe venia deŝpre
pŝrgile Bŝkovineŝ sŝ nŝ iŝtreb, sŝ nŝ ŝerŝetez de
diŝna. Iŝfine mŝ iŝformaiŝ kŝ pŝringi ei sŝ aŝaŝ iŝ
bŝnŝ stare mi kŝ Aretia era ŝŝnŝtoaŝŝ, kŝ fŝŝeŝe iŝ
aŝel timuŝ iŝnŝrŝn iŝŝtitŝtŝ de eŝdŝkaŝie la Ŝernŝŝŝii mi
kŝ dŝpŝ ŝe mezsŝe ŝiŝuŝi anŝ akolo ŝe iŝternŝe
akaŝŝ.

O! îmi ziceam eu, vine mie îmi mai aduce a-
minte Aretia de mine? mă mai isbente ea ka în ko-
nilărie?...

Mamă-mea mă silia să mă întorn la Sibiiș să
'mă termin kârsel. Eă o rșgaiș ferbinte să'mă dea
voe de a mă dșce la gimnaziul de la Sșuiava.

Abia nătsiș îndenleka ne mama-mea ka sã kon-
simgr kã mine mi eã ka vîntel porniș snre pãmînt-
tel Bãkovini. Zioa mi noantea am mers la drãmă în-
tr'o kãrãuorã de postie, fãr sã mã reuass znde-va,
fãr sã çerk ostenealã, fãr sã mănãnk mi fãr sã
înkiz okii, rãmînt de bãkãriea çe o simgiam kã voi
revedea ne Aretia. Trekșîș ka fãlgersl prin Iasi,
prin Tîrgș-Frãmossș, nã mtiș kãnd fãseiș la Rãgi-
noasa, kãnd traversaiș. Paskaniî mi merseiș ne dina-
întea Kristemtilor mi a Fãltivenilor lãsãnd-î îndatã
în zãmã. Fãkșîș nãmai dorã zile ne drãm mi mã
affaiș la Sãgiava, znde trãseiș la Metronolie, — ka

la o monastire a noastră, ce mi astă-zî se sâbven-
pionează de Moldova...

Кѣт деснре altele îngrigiiș nș îngrigiiș, dar de
Aretia fș чел тѣтл іскрѣ сѣ черчетеъ. Аflaiș îndatъ
șnde medea: kiar a doșa-zî mъ dșseiș sѣ o vъz.
Tatъ-sѣș mi mamъ-sa îndatъ ce mъ vъzъrъ deskiserъ
bragele de a mъ înbrъđima ka ne șn koпil' al lorș,
mai ales kъ nș mъ vъzșserъ atit timпș mi ei izbi-
serъ ama de mșlt ne пъringi mei.

Кѣнд intraiș sѣ vъz ne Aretia, ea se skșlъ
de ne o kananea; mi șnde aștentam sѣ sarъ în șsș
de bșkșrie, sѣ vie sѣ mъ întrebe de kъte mi kъte
din koпilъrie, ea se fъks îndatъ nevъzștъ trekъnd în-
tr'o altъ kamerъ mi reveni пșđin în șrmъ gъtitъ în
mare toaletъ. Intrъnd, ea salșitъ kъ politeđe mi mezș ne
șn skasn, reče mi indiferintъ ka kșm nș m'ar fi mai
vъzșt ničî odatъ.

Eș kъ toate ačestea vorbiam kъ tatъ-sѣș spșin-
dș-i kъ tatъ-meș mșrise, pentrș karo îi пъrea mșlt
rъș, mi i arștaiș kъ skonșl meș era sѣ intrъ a desъvîr-
mi kърșș de învъđtъръ. El mъ indemnъ sѣ merg la
Чернъđи, pentrș kъ akolo era șn kolegiș mare.

O! Dșmnezeșle! ačeasta era o lovire de trșșnetș
pentrș mine. Sѣ mъ dșлърtez de dînsa kъnd abia
o revъzșsem!.. dar čeeā ce era mai mșlt, čeeā ce
era mai greș, tșșese rъčiala mi indiferinđa ei kъnd
intraiș mi mъ vъzș.

— Aretio, iatъ Teranont, fișl vezinșlși nostrș
nreaișbit.

Aretia se skșlъ în șsș, koмulimentъ mi kъ șn
șșrișș de Angelș vorbi, dar nrea пșđin; — apoī mezș.

— Oare nș mъ mai kșnocule?.. imi ziseiș eș.

Înfine nlekaiș dăpъ че стăтсі пѣгінш.

Dar kъ kът ea se arătъ indeferintъ, kъ toatъ rъcheala ei, kъ tot пѣгінсі interes че arătъ de venirea mea, eș fșiș mi mai mѣlt deis de a o ișbi mi a mѣri pentrѣ dinsa.

Ka sъ skърtez istoria, пѣгін mъ mai okъnaiș de stădiile mele; Aretiea era vissl, idealsi mi toatъ okъpagiea mea. Mъ gîndcam la dinsa în tot mînstel, kre-deam kъ nъ voiș nștea trăi fъръ dinsa. O! Dămnezele eram fericit kъ toate astea!

Trei sъпtъmъni de la sosirea mea în Sșuiava utii че s'a întъmnlat?.. zise Teranont lăi Andrei, kъo vivayitate de kare era mimkat sșfletсі stă.

— Ka че? întrebъ kъ mare interesș Andrei.

-- A înmormîntat-o zite, kolo, la monastirea a-veia, la Dragomirna! adъogъ Teranont kъ o voce stinsъ, ka sî omș че sșferъ mi e înekat de sșsnine.

— Че fel! sșkoase o esklamare Andrei.

— A înmormîntat-o!. . Ea a mѣrit dintr'o rъchealъ.

— Ei bine? adъogъ Andrei.

— Ei bine, rъsnъnse Teranont, eș amș inebъnit mi nъ utiș mai mѣlt nimikș че s'a netrekăt.

— Çel пѣгін ea te a ișbit?

— O! da, am fost inkredingat, ea m'a ișbitș!..

Acea rъchealъ a ei, acea indeferingъ kare a arătat-o zntii a fost pentrѣ ka mai în srmъ sъ se lege între mine mi dinsa chele mai dъlqi legъterі, че! mai înfokat amorș; am insogit-o kъ toate auestea nînș la mormъntș mi s'a ismъvit totel!..

— Ai пѣrșit dăpъ auea kъръnd Sșuiava?, întrebъ Andrei.

— Dăpъ sî anș, rъsnъnse Teranont. Am rъ-

mas, ka sꝛ konsol ne pꝛringi ei, ꝛn an aicꝛi in Sꝛciava.

— Apoi ai venit la lasi? kontinꝛ Andrei.

— Singꝛa femeie kare semꝛna kꝛ dꝛnsa, kare avea inlokmaꝛi aerꝛl, trꝛsꝛtꝛrile, tot portretꝛl, okiꝛ mi statꝛa ei era fiika argintarslꝛi din sliꝛa Sꝛnta Vineri...

— Anonoꝛ de Dercbabel ꝛe s'a fꝛkst? kꝛrioasꝛ komedie mi atꝛnꝛi la Poiene! adꝛogꝛ Andrei.

— Nꝛ mai voiꝛ sꝛ mi adsk aminte; iꝛi zik, iꝛi perdssem mintea... Ea s'a mꝛritat!

— Ei bine Teranonte kastꝛ sꝛ te iꝛsori: nꝛ vei face mi tꝛ nreksm fꝛkꝛse avel kꝛnitꝛn de la Bꝛlad, kare nentꝛ toatꝛ viaga lꝛi plꝛngea ne xirka amanteꝛ sale ꝛe o pꝛinea iꝛkistꝛ iꝛtrꝛn garderobꝛ la el.

— Mi eꝛ m'amgindit ast-fel, adꝛogꝛ Teranont, mi tokmaꝛ d'aceea am venit aicꝛi.

— Ai venit sꝛ te iꝛsori? il iꝛtrebꝛ Andrei kꝛ mirare.

— Site kꝛm, zise Teranont, dꝛnꝛ ꝛe aꝛi nlekat voi de la Slatina, utiꝛ kꝛ era lꝛme mꝛltꝛ strinꝛ sꝛ akolo; am vꝛzꝛt doꝛꝛ femeꝛ, ꝛna tꝛnꝛꝛ mi alta bꝛtrꝛnꝛ ꝛe ziꝛeasꝛ kꝛ mergꝛ la Bꝛkovina...

Am iꝛtrebat daka ꝛea mai tꝛnꝛꝛ era mꝛritatꝛ mi mi s'a zis kꝛ nꝛ. Ei bine aerꝛl ei dꝛlꝛe mi melankolikꝛ, oki ei senini. vorba ei grꝛgioasꝛ m'a iꝛteresar mꝛlt mi am kreꝛst kꝛ nꝛmai aꝛeastꝛ fiingꝛ ar nꝛtea sterge din sꝛfletꝛl meꝛ amarslꝛ tristelorꝛ mele sꝛvenire.

— Kꝛnomti ne aꝛeastꝛ femeie? ai vorbit kꝛ dꝛnsa, krezi?..

— Am vorbit nꝛea bine, am vꝛzꝛt-o nreksm te vꝛz; nꝛ mai mꝛ nꝛteam sꝛtꝛa de nresingꝛa ei...

— Cine e? unde e dꝛnsa?

— Nici eș nu știu, aduog, Teranont. Ea a plecat nentru Bskovina făr s'auk s' o 'ntreb. — M'am lăsat dăpă rrmă-le, am venit la Korn-Lănuț mi mi s'a zis kă aș lăsat drăma Suciavei, kă s' se dăkă la Dragomirna. Eș am fost nint la Dragomirna mi m'ă întrunaiș la Suciava făr kă s' le găsescă, făr s' află unde sînt.

— Țișdat lăkră! zise în sine Andrei. Ai bani de ajuns Teranont?

— Eș?... Fratele meș. Țn amuloiată kă kōnschiingă nichi odată nu face bani, răsususe Teranont.

— Nu e nimică, am eș, am eș! aduog Andrei, s' vii dar kă noi, s' facem eskarsionî imgresă.

— Nămai aia, zise Teranont, m'ă voiș lăsa de skonșl de a'mi trinti Țn glongă în kană.

— Lina venise lingă bērbatșl ei kă Țn trēmōșă bēketă în mēini de florî de kēmniș Țe le adănase.

Fiind-kă se kam înserase mi lămea se răsinișe din nregișrșl Zamnkei, plekară mi Ței treî amici supre oramă. Trekând ne o kărare de lingă grădinile Țe înfrēmșeșează kōastele desupre rișl Suciava, făr s' s'rinimî-ășzind o arie Țe o kănta Țn jșne German amantei sale.

Într'o dēmvravă de nomî, kă o fineavă verde kă mētasea, jșnele German stănd la o masă așezatș între nomî, kănta faimoasa serenadă, a kŕiia mēsi-kă e kōmpnșă de Țn maestră celebră.

Kam într'ast-fel era senșl vorbelor:

Ai diamante în rîțrășl,

Ai oki negri, oki ingeremti,

Ai frămsege peste măsuri;
Izbite, sunne ce mai dorești?

K'șu okiș prea dă-ve vorbemi în mine;
În neptă-mi doră îl potolești:—
Sint fericită nămaî kă tine,
Izbite, sunne ce mai dorești?

Dar fericierea alit doriți
Este a ceea kă mă izbemi;
O dă-ve soră să 'nă fiș nămită;
Izbite, sunne ce mai dorești?

Dăreră askense de sferingă
Nămaî tă singură mi le ghicemi;
Înă jără izbire. înă jără kredingă:
Izbite, sunne ce mai dorești?

Jănele kăntă kă o voce sșayă de kare răsna
valea, iar jăna sa amantă măt simjimentală, n'ăn-
gea stănd rezemată de smersl lăi...

XII.

Banchetul la Cernouți, apoi S. monastire Putna.

Nă trekăse doșă-zeci mi nătră ore de kănd a-
mivă nostri sosiseră la Cernovini mi togă Romăni.
profesorii, stădengii, preoții, seminaristii mi mai mătă
boeri proprietari le deskisaseră brățele de ai nriimi
kă afabilitate.... Din toate nărnile kărgesă invita-

gisiți mi vizitele nșma! înșetaș. — În mizlokșl așelor familii lșdabile, ei se allaș ka în șinșl familii lor. Adoșă zi fșșerș invităni la șu ospșșș mare, șe șn pronșietarș îl didese de botezșl șnșl fiș al șșș nșșkșșș.

Katș șș amintim lektorslșl kș soșeaoa șe lea-
gș Șșșiava kș Șernșșșni prin țirgșl Șeretș, e șea mai frșmeașș ¹⁾ Lokșrile șe o mșrgineunte le nștem nș-
mi ka o grșdinș. Așeasta e meritșl șnșl bșșe ad-
ministrșrșl. . . . Kșnd soșeunte șine-va anșoane de Șer-
nșșșni, prin mizlokșl așelor dșmbrșvșl intinerite mi kș
nșnșmșrate nașșage, mintea este rșșitș de infșșșima-
rea kaselor șelor de varș kș grșdinile de ne la mar-
ginș, mi așele aleșrș de nlonș într'o distanșș de o
milș mi mai mșltș; de șnde anoi în șșșș, înșene o-
rașșlș a arșta șna kște șna domele bisericșlorș mi
lokșșngele; — vșșșndșșe mai șntiș katedrala șea nșș
kș kșșolile marș romiș, anoi șelelalte edifișșrș mi
mșșșimea kaselor nșșș în kșșșșișl șnșl mșntișelș
nșmit Șegina, șe e șnkoronat de restșrile șnșl for-
terege romane. . . . Șernșșșni șind șișșat ne șn dealș
foarte rșdikat, zșrindș-se nșea de denarte așea a-
glomerare nișoreskș de kase mi de alee șe formeazș
șntișl nlanș al tablorșl șșș, arșta mi gșșșl narekș
a konkșrat indestșl impșreșș kș natșra, nentș a' fa-
șe de o frșmșșege rarș, șind șișșat anșoane de șer-
miș Prșșșlșl.

1) Viind de la Șșșiava în șșșș șure Țirgș Șeretș, se aflș
șn nodș nșșe aua Șșșiava foarte bine konstrșitș, karș
dateazș din timșul Imperatorșlșl Ioșef. Așeastș nș-
te se nșmșrș șntre lșkșrșle șele rarș a le șereș; kongi-
nșd nișște nilaștri foarte gromi mi d'ășșșra ei e format
șn țșnelș.